FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT JEAN MISCHO

fremsat den 30. april 2002 [1]

1. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF af 16. februar 1998 om markedsføring af biocidholdige produkter [2] (herefter »direktivet«) har til formål at indføre de miljøbeskyttelses- og sikkerhedsstandarder, der er påkrævet for at sikre, at markedsføringen af disse produkter ikke er til skade for menneskers sundhed og miljøet.

2. Det følger af direktivets artikel 34, at medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet senest 24 måneder efter dets ikrafttræden, og at de straks underretter Kommissionen herom.

3. Direktivets artikel 35 fastsætter, at direktivet træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Da offentliggørelsen skete den 24. april 1998, er direktivet trådt i kraft den 14. maj 1998.

4. Medlemsstaterne skulle således have sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet senest den 14. maj 2000.

5. Da Kommissionen ikke havde modtaget nogen oplysninger, der gjorde det muligt for den at slutte, at Irland havde truffet de nødvendige foranstaltninger, indledte den den traktatbrudsprocedure, som er genstand for dette forslag til afgørelse.

6. Sagsøgeren har anmodet Domstolen om at fastslå, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktivet, idet Irland ikke inden den 14. maj 2000 har vedtaget de love og administrative bestem-

1 — Originalsprog: fransk.
2 — EFT L 123, s. 1.

melser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller i det mindste ikke har underrettet Kommissionen herom.

7. De irske myndigheder er af den opfattelse, at de har gennemført direktivet fuldt ud ved en generel retsakt med titlen »The European Community (Authorisation, Placing on the Market, Use and Control of Biocidal Products) 2001« udstedt den 18. december 2001. De har således anmodet Domstolen om at udsætte sagen i tre måneder at regne fra svarskriftets dato, hvilket skulle give Kommissionen lejlighed til at gennemgå de foranstaltninger, som Irland har truffet, og i påkommende tilfælde hæve sagen.

8. Det bemærkes imidlertid, at det følger af fast retspraksis, at spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger et traktatbrud, skal vurderes ved udløbet af fristen i den begrundede udtalelse[3]. I den foreliggende sag blev den begrundede udtalelse fremsendt til Irland den 31. januar 2001, og fristen var fastsat til to måneder.

9. Sagsøgte har ikke bestridt, at der ikke er truffet gennemførelsesforanstaltninger inden fristens udløb. Sagsøgte har nemlig erkendt, at den første foranstaltning, hvilket var udpegelsen af Ministeriet for Landbrug, Fødevarer og Udvikling af landdistrikter som kompetent myndighed i Irland i henhold til direktivets artikel 26, først blev truffet den 11. juli 2001, og at den lovgivning, der gennemførte direktivet, blev vedtaget den 18. december 2001.

10. Det følger heraf, at det traktatbrud, som Kommissionen — der ikke har angivet, at den vil hæve sagen til trods for sagsøgtes anmodning om udsættelse — har påstået, er godtgjort. Kommissionens påstand bør derfor tages til følge.

3 — Jf. til eksempel dom af 21.6.2001, sag C-119/00, Kommissionen mod Luxembourg, Sml. I, s. 4795.

Forslag til afgørelse

11. Af ovenstående grunde foreslår jeg Domstolen at træffe følgende afgørelse:

— Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF af 16. februar 1998 om markedsføring af biocidholdige produkter, idet Irland ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller i det mindste ikke har underrettet Kommissionen herom.

— Irland betaler sagens omkostninger.